

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.284 van 4 november 1999
in de zaak A. 70.132/VII-14.487.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. RAMBOER,
kantoor houdende te LIEGE,
Quai Godefroid Kurth 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Angolese nationaliteit, op 30 juli 1996 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van 21 mei 1996 van de Vaste
Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij zijn beroep tegen de
weigering van de Commissaris-generaal voor de
vluchtelingen en de staatlozen om hem als vluchteling
te erkennen, onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 25 november
1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 21 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. T'KINDT die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker, van Angolese nationaliteit, komt op 6 september 1993 het Rijk binnen en vraagt op 15 september 1993 de status van vluchteling aan.

1.2. Deze aanvraag wordt op 8 maart 1996 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

1.3. Met een aangetekend schrijven van 20 maart 1996 wordt tegen deze weigeringsbeslissing bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen hoger beroep ingediend. Dit beroep wordt opgeroepen op de zitting

van 14 mei 1996. Op deze zitting wordt verzoeker, bijgestaan door zijn toenmalige raadsman, gehoord.

1.4. Op 21 mei 1996 neemt de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat luidens artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking van en de rechtspleging van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen het beroepsverzoekschrift ofwel door de vreemdeling of zijn advocaat, ofwel door de Minister of zijn gemachtigde wordt ondertekend;

Overwegende dat het voorliggende beroepsverzoekschrift niet aan deze substantiële vereiste voldoet;

Dat het immers werd ondertekend door een andere persoon dan appellant of een advocaat en wel -zoals ter zitting blijkt- door XXX, op wie appellant ter zitting beroep doet als tolk".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing is genomen met machtsoverschrijding, schending van artikel 57/11 van de Vreemdelingenwet en schending van de rechten van verdediging, doordat artikel 57/11 van voornoemde wet een beroep voorziet tegen een weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat geen enkele wetsbepaling uitdrukkelijke vormvereisten bepaalt, zodat het niet uitgesloten is dat via een tussenpersoon beroep kan worden aangetekend bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, terwijl de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen ten onrechte heeft overwogen dat het ingediende beroep niet aan de substantiële vormvereiste voldoet en hierdoor de rechten van verdediging heeft geschonden;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de voorwaarde opgelegd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 van substantiële aard is, zodat de niet-naleving van deze vereiste de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg heeft, en dat het door een derde ondertekend beroepsverzoekschrift als niet-ontvankelijk dient te worden beschouwd;

Overwegende dat zonder een uitdrukkelijke wets- of verordeningsbepaling die het optreden van een volmachthebber voorziet, een beroepschrift bij een administratief rechtscollege alleen door de appellant in persoon of door een advocaat kan worden ondertekend; dat de ondertekening van een verzoekschrift bij een rechtscollege een substantiële formaliteit is zodat de niet-naleving van dit vormvoorschrift de onontvankelijkheid van het beroep meebrengt; dat krachtens artikel 57/24 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de Koning ermee belast is de rechtspleging voor en de werking van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen te bepalen; dat artikel 3 van het koninklijk besluit van 19 mei 1993 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen bepaalt dat "de beroepen bedoeld in artikel 57/11, paragraaf 1, eerste lid, van de wet, bij de Commissie worden ingesteld door middel van een (...) verzoekschrift, ofwel door de vreemdeling of zijn advocaat, ofwel door de Minister of zijn gemachtigde ondertekend"; dat artikel 4 opsomt wat het verzoekschrift "ingediend door de vreemdeling of zijn advocaat" moet bevatten; dat een mandataris, die geen advocaat is, bij een administratief rechtscollege zoals de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen,

slechts een beroep kan inleiden wanneer een uitdrukkelijke wets- of verordeningsbepaling zulks toestaat; dat noch voormelde wet van 15 december 1980, noch het koninklijk besluit van 19 mei 1993 de tussenkomst van een gevolmachtigde, die geen advocaat is, voor de Vaste Beroepscommissie toelaten; dat een beroep bij dit rechtscollege ofwel door de vreemdeling in persoon ofwel in zijn naam door een advocaat moet worden ingediend; dat het instellen van hoger beroep door toedoen van een gevolmachtigde niet toelaatbaar is;

Overwegende dat in onderhavige zaak de beroepsakte niet door verzoeker zelf, maar door een tolk, met name XXX, werd ondertekend; dat deze persoon, die geen advocaat is, niet in naam van verzoeker een hoger beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen kon ondertekenen; dat het beroep niet door een daartoe bevoegde persoon werd ingediend, zodat het niet regelmatig bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aanhangig werd gemaakt; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er derhalve volkomen terecht op gewezen heeft dat niet aan een substantiële vormvereiste was voldaan; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier november 1900 negenennegentig,
door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.